

INFORMATOR

**o egzaminie gimnazjalnym z języka włoskiego
przeprowadzanym od roku szkolnego 2008/2009**

Warszawa 2007

Informator przygotowała Centralna Komisja Egzaminacyjna w Warszawie we współpracy z okręgowymi komisjami egzaminacyjnymi.

Spis treści

Wprowadzenie	1
Podstawy prawne egzaminu	2
Opis egzaminu	3
Opis zestawu egzaminacyjnego	5
Opis kryteriów punktowania	5
Opis zakresu egzaminu	6
Standardy wymagań egzaminacyjnych z wyjaśnieniami dla ucznia (słuchacza)	6
Zakres struktur leksykalno-gramatycznych	9
Tematyka tekstów stanowiących podstawę zadań egzaminacyjnych	14
Przykładowe zadania egzaminacyjne	15

Wprowadzenie

Do umiejętności szczególnie ważnych i przydatnych w życiu należą kompetencje z zakresu języka obcego nowożytnego. Stąd od roku szkolnego 2008/2009 wprowadzono obejmującą je trzecią część egzaminu gimnazjalnego. Wyniki uzyskane z tej części egzaminu, podobnie jak wyniki z części humanistycznej i matematyczno-przyrodniczej, pomogą absolwentom gimnazjów w wyborze szkoły odpowiadającej ich umiejętnościom i ambicjom, a analizowane z uwzględnieniem kontekstów kształcenia, ułatwią opracowanie indywidualnych zaleceń dotyczących dalszej edukacji.

Niniejszy informator adresowany jest przede wszystkim do nauczycieli, uczniów i ich rodziców. Zamieszczamy w nim niezbędne informacje o uregulowaniach prawnych i organizacyjnych dotyczących egzaminu z języka obcego, przytaczamy standardy wymagań egzaminacyjnych, przedstawiamy struktury leksykalno-gramatyczne, które mogą wystąpić w zadaniach egzaminacyjnych lub tekstach stanowiących ich podstawę, przybliżamy tematykę tych tekstów. W informatorze zamieszczamy również przykładowe zadania, które ilustrują kolejne standardy, oraz zwięzły opis kryteriów punktowania odpowiedzi udzielanych przez uczniów.

Pragniemy przy tym podkreślić, że szkolne ocenianie nie powinno zostać podporządkowane i całkowicie uzależnione od wymagań egzaminacyjnych. Prowadziłoby to do zubożenia sposobów oceniania i miałoby niekorzystny wpływ na kompetencje językowe gimnazjalistów.

Mamy nadzieję, że ogłaszany przez nas informator ułatwi przygotowanie do egzaminu gimnazjalnego z języka obcego nowożytnego i życzymy uczniom, ich rodzicom i nauczycielom satysfakcji z uzyskanych wyników.

Dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej

Podstawy prawne egzaminu

Podstawą prawną regulującą zasady przeprowadzania egzaminu gimnazjalnego z zakresu języka obcego nowożytnego są następujące rozporządzenia wydane zgodnie z przepisami *Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty* (DzU z 2004 r., nr 256, poz. 2572, z późn. zm.):

- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych* (DzU nr 83, poz. 562, z późn. zm.)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych* (DzU nr 19, poz. 167)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach oraz w ośrodkach* (DzU nr 19, poz. 166)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 sierpnia 2001 r. w sprawie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów* (DzU nr 92, poz. 1020, z późn. zm.)
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 26 lutego 2002 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół* (DzU nr 51, poz. 458, z późn. zm.).

Opis egzaminu

Egzamin gimnazjalny z zakresu języka obcego nowożytnego, przeprowadzany od roku szkolnego 2008/2009, stanowi trzecią część egzaminu gimnazjalnego. Obejmuje wiadomości i umiejętności z zakresu języka obcego nowożytnego ustalone w standardach wymagań będących podstawą do przeprowadzania egzaminu w ostatnim roku nauki w gimnazjum.

Uczeń (słuchacz) przystępuje do części trzeciej egzaminu gimnazjalnego z jednego z następujących języków: angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego, niemieckiego, rosyjskiego i włoskiego – z tego języka, którego uczy się w szkole jako przedmiotu obowiązkowego.

W przypadku gdy uczeń uczy się w szkole więcej niż jednego języka obcego nowożytnego jako przedmiotu obowiązkowego, jego rodzice (prawni opiekunowie) składają dyrektorowi szkoły pisemną deklarację o przystąpieniu ucznia do egzaminu gimnazjalnego z zakresu jednego z tych języków. Analogiczny dokument składa dyrektorowi szkoły słuchacz, który uczy się w szkole więcej niż jednego języka obcego nowożytnego jako przedmiotu obowiązkowego. Złożenie wspomnianych deklaracji musi nastąpić nie później niż do dnia 20 września roku szkolnego, w którym jest przeprowadzany egzamin. Informacje o języku, z którego uczeń (słuchacz) przystąpi do egzaminu gimnazjalnego, przewodniczący szkolnego zespołu egzaminacyjnego dołącza do listy uczniów (słuchaczy) przystępujących do egzaminu, którą przesyła (w formie elektronicznej) dyrektorowi okręgowej komisji egzaminacyjnej w terminie ustalonym przez dyrektora OKE, nie później jednak niż do dnia 30 listopada roku szkolnego, w którym jest przeprowadzany egzamin.

Egzamin z języka obcego nowożytnego odbywa się w kwietniu, w trzecim kolejnym dniu egzaminu gimnazjalnego. Trwa 90 minut. Rozpoczyna się z chwilą zapisania w widocznym miejscu przez przewodniczącego zespołu nadzorującego czas rozpoczęcia i zakończenia pracy. Dla uczniów (słuchaczy) z odpowiednio potwierdzonymi specyficznymi trudnościami w uczeniu się, uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania oraz uczniów chorych lub niesprawnych czasowo może zostać przedłużony na podstawie właściwych opinii, orzeczeń lub zaświadczeń, nie więcej jednak niż o 45 minut.

W czasie trwania egzaminu każdy uczeń (słuchacz) pracuje przy osobnym stoliku, a stoliki są ustawione w jednym kierunku, w odległości zapewniającej samodzielność pracy uczniów (słuchaczy). Do sali egzaminacyjnej nie można wносить żadnych urządzeń telekomunikacyjnych ani korzystać z nich w tej sali. W czasie trwania egzaminu uczniowie (słuchacze) nie powinni opuszczać sali. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przewodniczący zespołu nadzorującego może zezwolić uczniowi (słuchaczowi) na opuszczenie jej po zapewnieniu warunków wykluczających możliwość kontaktowania się ucznia (słuchacza) z innymi osobami, z wyjątkiem osób udzielających pomocy medycznej. W czasie trwania egzaminu uczniom (słuchaczom) nie udziela się żadnych wyjaśnień dotyczących zadań ani ich nie komentuje.

Nad przebiegiem egzaminu czuwa zespół nadzorujący. W przypadku stwierdzenia niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez ucznia (słuchacza) lub zakłócania przez niego prawidłowego przebiegu egzaminu w sposób utrudniający pracę pozostałym uczniom (słuchaczom) przewodniczący szkolnego zespołu egzaminacyjnego przerywa i unieważnia egzamin tego ucznia. Egzamin zostaje także unieważ-

niony w przypadku stwierdzenia podczas sprawdzania pracy niesamodzielnego rozwiązywania zadań przez ucznia (słuchacza). W obu przypadkach unieważnienia egzaminu uczeń (słuchacz) przystępuje do niego ponownie w terminie ustalonym przez dyrektora Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, nie później jednak niż do dnia 20 sierpnia danego roku, w miejscu wskazanym przez dyrektora OKE. Nieprzystąpienie do egzaminu w tym terminie powoduje konieczność powtarzania przez ucznia (słuchacza) ostatniej klasy gimnazjum i przystąpienia do egzaminu w następnym roku.

Także uczeń (słuchacz), który z przyczyn losowych lub zdrowotnych nie przystąpił do egzaminu w ustalonym terminie albo przerwał ten egzamin, przystępuje do niego w dodatkowym terminie ustalonym przez dyrektora CKE, nie później jednak niż do dnia 20 sierpnia danego roku, w miejscu wskazanym przez dyrektora OKE. Uczeń (słuchacz), który nie przystąpił do egzaminu w terminie do dnia 20 sierpnia danego roku, powtarza ostatnią klasę gimnazjum oraz przystępuje do egzaminu w następnym roku. Tylko w szczególnych przypadkach losowych lub zdrowotnych, uniemożliwiających przystąpienie do egzaminu w terminie do dnia 20 sierpnia danego roku, dyrektor OKE, na udokumentowany wniosek dyrektora szkoły, może zwolnić ucznia (słuchacza) z obowiązku przystąpienia do egzaminu gimnazjalnego.

Z egzaminu z zakresu języka obcego nowożytnego są zwolnieni także (na podstawie zaświadczenia stwierdzającego uzyskanie tytułu laureata lub finalisty) laureaci i finaliści olimpiad przedmiotowych oraz laureaci konkursów przedmiotowych o zasięgu wojewódzkim lub ponadwojewódzkim, organizowanych z zakresu danego języka. Takie zwolnienie z trzeciej części egzaminu gimnazjalnego jest równoznaczne z uzyskaniem z niej najwyższego wyniku.

Egzamin gimnazjalny z zakresu języka obcego nowożytnego ma formę pi-semną. Przed jego rozpoczęciem każdy uczeń (słuchacz) obecny w sali egzaminacyjnej otrzymuje od członka zespołu nadzorującego zestaw zadań i kartę odpowiedzi, następnie sprawdza, czy są one kompletne. Ewentualny brak w zestawie zadań lub brak karty odpowiedzi zgłasza przewodniczącemu zespołu nadzorującego, po czym otrzymuje nowy zestaw zadań z nową kartą odpowiedzi. W dalszej kolejności, ale jeszcze przed rozpoczęciem egzaminu, na zestawie zadań i karcie odpowiedzi umieszcza się kod ucznia (słuchacza) nadany przez OKE. Uczeń (słuchacz) nie podpisuje natomiast ani zestawu zadań, ani karty odpowiedzi.

Na pierwszej stronie zestawu egzaminacyjnego znajduje się instrukcja dla ucznia (słuchacza). Należy się z nią zapoznać, gdyż zawiera ona zapisy dotyczące postępowania podczas rozwiązywania zadań, np. wskazuje na sposób zapisywania udzielanych odpowiedzi.

Po zakończeniu egzaminu prace uczniów (słuchaczy) sprawdzają i oceniają odpowiednio przeszkoleni egzaminatorzy powołani przez dyrektora OKE. Za pełne i poprawne wykonanie wszystkich zadań uczeń (słuchacz) może uzyskać maksymalnie 50 punktów. Wynik egzaminu ustala komisja okręgowa na podstawie liczby punktów przyznanych przez egzaminatorów. Jest on ostateczny.

Na wniosek ucznia lub jego rodziców (prawnych opiekunów) albo słuchacza sprawdzona i oceniona praca ucznia (słuchacza) jest udostępniana uczniowi lub jego rodzicom (prawnym opiekunom) albo słuchaczowi do wglądu w miejscu i czasie wskazanym przez dyrektora OKE.

Opis zestawu egzaminacyjnego

Zestaw egzaminacyjny składa się z różnego rodzaju zadań zamkniętych i otwartych.

Wśród zadań zamkniętych mogą wystąpić np.:

- zadania wyboru wielokrotnego, w których uczeń (słuchacz) wybiera poprawną odpowiedź spośród kilku podanych propozycji
- zadania typu „prawda – fałsz”, w których uczeń (słuchacz) stwierdza zgodność (lub niezgodność) zdań zawartych w zadaniu z treścią wysłuchanego lub przeczytanego tekstu
- zadania na dobieranie, w których uczeń (słuchacz) łączy ze sobą (przyporządkowuje do siebie) odpowiednie elementy (np. słowa, wyrażenia, fragmenty tekstu, ilustracje).

Wśród zadań otwartych mogą wystąpić np.:

- zadania z luką, w których uczeń (słuchacz) wstawia odpowiednie słowo, wyrażenie, liczbę jako uzupełnienie zwrotu, zdania, fragmentu tekstu
- zadania krótkiej odpowiedzi, w których uczeń (słuchacz) formułuje odpowiedź w formie jednego lub kilku wyrazów albo od 1 do 3 zdań.

Zadania sprawdzają wiadomości i umiejętności zapisane w trzech obszarach standardów wymagań egzaminacyjnych: *odbiór tekstu słuchanego*, *odbiór tekstu czytanego* i *reagowanie językowe*¹. Orientacyjny punktowy i procentowy udział zadań z poszczególnych obszarów przedstawia poniższa tabela.

Obszar standardów wymagań egzaminacyjnych	Liczba punktów możliwych do uzyskania za poprawne wykonanie zadań z danego obszaru	Procent punktów możliwych do uzyskania za poprawne wykonanie zadań z danego obszaru
Odbiór tekstu słuchanego	10	20
Odbiór tekstu czytanego	20	40
Reagowanie językowe	20	40

Podstawę zadań sprawdzających wiadomości i umiejętności z obszaru *odbiór tekstu słuchanego* i części zadań z obszaru *reagowanie językowe* stanowią wysłuchane krótkie teksty (np. komunikaty, instrukcje, dialogi, teksty narracyjne). Są one odtwarzane w sali egzaminacyjnej dwukrotnie wraz z instrukcjami dotyczącymi rozwiązywania związanych z nimi zadań. Zadania sprawdzające wiadomości i umiejętności z obszaru *odbiór tekstu czytanego* i pozostałe zadania z obszaru *reagowanie językowe* są oparte na zamieszczonych w zestawie egzaminacyjnym tekstach (np. tekstach narracyjnych, instrukcjach, listach) lub materiale ikonograficznym.

Opis kryteriów punktowania

Za każdą zgodną z poleceniem, pełną i poprawną odpowiedź uczeń (słuchacz) uzyskuje maksymalną liczbę punktów przysługujących za wykonanie danego zadania. W jednopunktowych zadaniach otwartych podstawowymi kryteriami decydującymi

¹ W wypadku uczniów słabo słyszających i niesłyszających zadania sprawdzają umiejętności i wiadomości zapisane w dwóch obszarach standardów – *odbiór tekstu czytanego* i *reagowanie językowe*.

o przyznaniu punktu są zgodność z poleceniem oraz poprawność językowa lub komunikatywność odpowiedzi (w zależności od sprawdzanej umiejętności). W zadaniach otwartych, za których wykonanie przewidziano więcej niż jeden punkt, o liczbie punktów otrzymanych za wykonanie zadania decydują dwa podstawowe kryteria: zgodność odpowiedzi z poleceniem i jej poprawność językowa. Uczeń (słuchacz) może otrzymać część punktów, jeżeli jego odpowiedź jest zgodna z poleceniem, a popełnione błędy w niewielkim stopniu zakłócają komunikację, natomiast nie otrzymuje żadnego punktu, jeżeli odpowiedź jest niezgodna z treścią zadania (np. nieadekwatna do pytania lub polecenia) albo niezrozumiała (błędy językowe uniemożliwiają komunikację). Dlatego należy uważnie słuchać nagrań, czytać teksty stanowiące podstawę zadań, czytać polecenia (pytania egzaminacyjne) i starannie zapisywać odpowiedzi, zwracając także uwagę na wskazówki dotyczące formy ich udzielania, np. czy mają one być zapisane w postaci zdania, czy wyrazu itd.

Opis zakresu egzaminu

Zakres egzaminu gimnazjalnego z języka obcego nowożytnego wyznaczają standardy wymagań egzaminacyjnych i podstawa programowa kształcenia ogólnego (ogłoszone w stosownych rozporządzeniach). Zamieszczając w poniższej tabeli tekst standardów, każdy z nich opatrujemy krótkim wyjaśnieniem dla ucznia (słuchacza). W dalszej kolejności podajemy zakres struktur leksykalno-gramatycznych oraz tematykę tekstów stanowiących podstawę zadań egzaminacyjnych, zwracając w ten sposób uwagę na te zagadnienia, których opanowanie jest niezbędne do osiągnięcia sukcesu na egzaminie. Struktury leksykalno-gramatyczne traktujemy jako narzędzie służące skutecznej komunikacji, dlatego przedstawiamy je poprzez odpowiednie funkcje językowe i sytuacje komunikacyjne, w których są stosowane.

STANDARDY WYMAGAŃ EGZAMINACYJNYCH Z WYJAŚNIENIAMI DLA UCZNIĄ (SŁUCHACZA)

Standardy wymagań egzaminacyjnych	Wyjaśnienia dla ucznia (słuchacza)
I. Odbiór tekstu słuchanego	
	<p>Trzy pierwsze standardy informują o wymaganiach w zakresie rozumienia słuchanego tekstu.</p> <p>Powinieneś zapoznać się z treścią zadań ułożonych do tego tekstu, aby wiedzieć, na czym skoncentrować się podczas słuchania. Tekst będzie odtworzony dwukrotnie. Słuchaj go uważnie, a następnie rozwiąż zadania zgodnie z poleceniami. Nie zawsze wykonanie zadania wymaga zrozumienia szczegółów, część informacji możesz wywnioskować z kontekstu.</p>

Uczeń:	
1) określa główną myśl tekstu	Wskazanie głównej myśli tekstu jest możliwe po uważnym wysłuchaniu go w całości. Skoncentruj się więc na zrozumieniu, o czym jest tekst, uświadomieniu sobie ogólnego sensu całego nagrania. Temat tekstu może dotyczyć problemu, wydarzenia, postaci, przedmiotu – wokół niego skupia się treść wypowiedzi.
2) określa kontekst sytuacyjny	Podczas słuchania tekstu powinieneś zwrócić uwagę na sytuację, w jakiej się ktoś znajduje lub coś się dzieje, rozpoznać okoliczności przedstawionego zdarzenia (np. określić jego czas lub miejsce), zidentyfikować osoby w nim uczestniczące.
3) stwierdza, czy tekst zawiera określone informacje; wyszukuje lub selekcjonuje informacje	Powinieneś porównać treści podane w zadaniu z wysłuchanym tekstem i stwierdzić, czy te treści są zawarte w tekście, czy są z nim zgodne, czy niezgodne. Powinieneś także odnaleźć określone informacje, wybrać z tekstu te treści, które spełniają warunki podane w zadaniu.
II. Odbiór tekstu czytanego	
	Sześć kolejnych standardów dotyczy rozumienia tekstu czytanego. Warunkiem poprawnego wykonania zadań z tego obszaru standardów jest uważne przeczytanie tekstu. Zrozumiesz go, gdy Twoja znajomość słownictwa i struktur gramatycznych będzie odpowiednio dobra, żeby pojąć jego ogólny sens i odszukać określone informacje. Nie zawsze wykonanie zadania wymaga zrozumienia szczegółów, część informacji możesz wywnioskować z kontekstu.
Uczeń:	
1) określa główną myśl tekstu	Wskazanie głównej myśli zamieszczonego w teście tekstu jest możliwe po uważnym zapoznaniu się z nim w całości. By trafnie określić, o czym jest tekst, możesz do niego powracać wielokrotnie. Nie musisz wiedzieć, jakie znaczenie ma każdy wyraz – skoncentruj się na zrozumieniu ogólnego sensu, a nie wybranych szczegółów. Temat tekstu może dotyczyć problemu, wydarzenia, postaci, przedmiotu – wokół niego skupia się treść wypowiedzi.

<p>2) określa główną myśl poszczególnych części tekstu</p>	<p>Podczas czytania powinieneś zwrócić uwagę na to, czego dotyczą poszczególne części tekstu. Główna myśl fragmentów tekstu – podobnie jak w wypadku całości tekstu – może dotyczyć problemu, wydarzenia, postaci lub przedmiotu.</p>
<p>3) stwierdza, czy tekst zawiera określone informacje; wyszukuje lub selekcjonuje informacje</p>	<p>Powinieneś porównać treści podane w zadaniu z przeczytanym tekstem i stwierdzić, czy te treści są zawarte w tekście, czy są z nim zgodne, czy niezgodne. Powinieneś także odnaleźć określone informacje, wybrać z tekstu te treści, które spełniają warunki podane w zadaniu.</p>
<p>4) określa intencje nadawcy tekstu</p>	<p>Aby odczytać intencje nadawcy tekstu, powinieneś zwrócić uwagę na cel, jaki chciał on osiągnąć, rozpoznać zamiar lub motyw, który skłonił go do sformułowania danej wypowiedzi.</p>
<p>5) określa kontekst sytuacyjny</p>	<p>Czytając tekst, powinieneś zwrócić uwagę na to, co towarzyszy przedstawionej sytuacji lub zdarzeniu, oraz na okoliczności, w których ktoś się znajduje lub coś się dzieje, np. określić czas lub miejsce opisanego zdarzenia, zidentyfikować osoby w nim uczestniczące.</p>
<p>6) rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu</p>	<p>Analizując tekst, powinieneś dostrzec powiązania między jego częściami, np. kolejne motywy czy wątki, następstwo przedstawianych zdarzeń, związki między przedstawionymi działaniami i ich rezultatami. Powinieneś także umieć uporządkować lub połączyć wskazane fragmenty tekstu lub uzupełnić podany tekst odpowiednimi elementami tak, by stanowił spójną logicznie i gramatycznie całość.</p>
<p>III. Reagowanie językowe</p>	
	<p>Trzy kolejne standardy dotyczą reagowania językowego.</p> <p>Znając wiele sposobów wyrażania różnych funkcji językowych, mamy możliwość skutecznego i stosownego reagowania w różnych sytuacjach komunikacyjnych.</p> <p>Aby zaproponować drugiej osobie podjęcie jakiegoś działania lub uzyskać od niej jakieś informacje, wystarczyłoby znać tylko po jednym sposobie formułowania propozycji lub pytania. Nie wiesz jednak, jak inna osoba</p>

<p>Uczeń:</p>	<p>zakomunikuje Ci swoje oczekiwania. Musisz zatem być przygotowany na rozumienie, rozpoznawanie i stosowanie rozmaitych sposobów reagowania językowego.</p>
<p>1) właściwie reaguje językowo w określonych kontekstach sytuacyjnych, w szczególności w celu uzyskania, udzielenia, przekazania lub odmowy udzielenia informacji, rozpoczęcia, podtrzymania i zakończenia rozmowy</p>	<p>Pierwszy standard dotyczy reagowania w języku obcym odpowiedniego do zaistniałych okoliczności (w tym przedstawionych w wysłuchanym lub przeczytanym tekście). Powinieneś rozpoznawać i stosować właściwe zwroty czy wyrażenia po to, by np. zapytać o coś, przekazać odpowiednie informacje, odmówić ich udzielenia, rozpocząć rozmowę, brać w niej udział lub ją zakończyć.</p>
<p>2) rozpoznaje i poprawnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji</p>	<p>Powinieneś znać słownictwo i struktury leksykalno-gramatyczne, które umożliwią Ci poprawne i skuteczne reagowanie w sytuacjach przedstawionych w zadaniu. Twoje wypowiedzi powinny być poprawne pod względem językowym.</p>
<p>3) przetwarza treści tekstu przeczytanego w języku polskim lub treści przedstawione w materiale ikonograficznym i wyraża je w języku obcym</p>	<p>Powinieneś wyrazić w języku obcym to, co opisano po polsku lub przedstawiono w materiale ikonograficznym (w tym na fotografii, plakacie, piktogramie), na przykład dopasować (dostosować) do ilustracji odpowiedni opis albo wyrazić w języku obcym reakcję na sytuację opisaną po polsku.</p>

ZAKRES STRUKTUR LEKSYKALNO-GRAMATYCZNYCH

I. INFORMACJA

1. Identyfikacja i lokalizacja osoby lub przedmiotu

Np.: Questa bruna alta è mia sorella Eva. Gianni sta dietro al direttore. Cristina è adesso a Milano. Il nostro ufficio si trova al quinto piano. Sulla tavola c'è un libro. A destra c'è una cucina e l'uscita sulla terrazza ed a sinistra ci sono un salotto e una camera da letto. E la signora Goldoni?

2. Pytanie i prośba o informację

Np.: Chi è questa ragazza? Come si chiama? Di dove sei? Da dove vieni? Dove vivete? Che cosa fa tuo padre? Quale di questi insegnanti è tuo? Chi di voi è stato in Francia? Che cosa c'è in quest'edificio? Che cosa fai domani sera? Sai nuotare? Lei parla giapponese? Come devo farlo? Come si fa questo? A che ora comincia la partita? Come andare alla Città Vecchia? A quale fermata devo scendere? Quanto costa? Perché non me l'avete detto? Quando vieni da me? Che giorno è oggi? Come va oggi? Che tempo farà domani? Che cosa ti ha detto? Dove andate? Perché mi dici questo? Perché sei uscito ieri dalla palestra?

3. Opis

a) postaci

- **cechy fizyczne, wygląd, osobowość, charakter**

Np.: E alta e snella. Porta gli occhiali e la barba. Paolo è in gamba. E molto gentile.

- **dane personalne, np. narodowość, zawód, wiek; pokrewieństwo**

Np.: E italiano. Viene dal Portogallo. E cuoco. Fa il cuoco. Lo zio Carlo è il fratello di mia madre. E ancora giovane, ha 15 anni.

b) stanu emocjonalnego

Np.: E felice. Sono giù. Siamo spaventati.

c) miejsca i przedmiotu

Np.: E enorme. E lontano da qui. Lì è molto tranquillo. Non c'è nessun cinema in questo paese.

d) czynności zwyczajowych i odbywających się w momencie mówienia

Np.: Ogni mattina mi sveglio alle sette. Non sorride mai. Adesso mi riposo. Stiamo guardando la tivù.

e) planów i zamierzeń

Np.: Lo farò fra poco. Arrivo subito. In estate vogliamo andare in Italia. Ho l'intenzione di parlare con lui. Ho deciso di scrivergli una mail. Ti chiamo stasera. Un giorno ne parleremo.

4. Określenie czasu, odległości, miary, wagi, ceny

Np.: Il treno parte alle due e mezzo. Il concerto comincia alle sei di sera. Non va mai a letto prima di mezzanotte. Sabato sera organizziamo una festa. Oggi è il 22 luglio. Abita vicino/non lontano da qui. L'aeroporto di Malpensa si trova a 50 km a nord di Milano. Ha 170 cm di altezza. (E alto un metro e settanta) Questo pesa 3 chili circa. Il biglietto del cinema costa 10 euro. Le mele costano 2 euro al chilo.

5. Porównanie cech osób, przedmiotów, miejsc, sytuacji, czynności

Np.: E più alto di te. Ho più dischi di te. E uguale alla sua sorella maggiore. Assomiglia a sua nonna. E il più vecchio edificio della città. E simpatico come sua moglie. E stata la più bella giornata della mia vita. Le mele costano come le banane. Mi piacciono di più i libri d'avventura. (I libri di avventura mi piacciono di più)

6. Informacja o czynnościach i sytuacjach w przeszłości

Np.: L'ho visto qualche giorno fa. Cristoforo Colombo ha scoperto l'America nel 1492. L'anno scorso siamo stati al mare. Mi sono alzato presto, ho fatto colazione in fretta e sono andato a scuola. Da bambino/quando ero bambino credevo a Babbo Natale. Quando uscivo di casa, è squillato il telefono.

7. Przekazanie informacji podanej przez osobę trzecią

Np.: Andrea dice che quel libro è fantastico. L'insegnante chiede di ripetere tutto il materiale per la prossima lezione. Dice che non può venire.

8. Wyrażenie przyczyny, skutku, warunku, celu; powiązanie informacji

Np.: Non voglio parlare adesso perché mi fa male la testa. Non posso andare in discoteca con voi, perché domani ho una prova scritta d'italiano. Vieni a parlare con noi. E molto occupata e perciò non può incontrarci. E triste perché il suo cane è morto in un incidente. Faceva molto freddo e abbiamo deciso di non uscire di casa. In Italia piovono e in Polonia fa un caldo insopportabile. Mi piacciono le

ragazze bionde, il mio amico invece preferisce le brune. So che avete ragione però non posso essere d'accordo con voi. Verrò se mi inviti /quando mi inviti/ inviterai.

II. OPINIA

1. Wyrażenie własnej opinii, np. na temat osoby, przedmiotu, sytuacji

Np.: Mi piace ballare. Mi piace molto questo ragazzo. Preferisco i libri gialli. Lo trovo antipatico. Secondo me questo film è noioso. Questo mi sembra molto pericoloso.

2. Prośba o opinię, np. na temat osoby, przedmiotu, sytuacji

Np.: Che ne pensi di questo libro? Come è andata la tua festa? Sei d'accordo con me? E Lei, che ne pensa?

3. Wyrażenie zgody lub sprzeciwu

Np.: Sì, eccolo. Va bene. D'accordo. Certo. Chiaro. Certo che sì. Non c'è problema. È impossibile. Non sono d'accordo. Mi dispiace, ma no!

4. Potwierdzenie i zaprzeczenie zasłyszanej opinii

Np.: Sì, è così. Va bene. Certo. Sicuramente. Non è così. No, non è vero/possibile. Non sono d'accordo con Lei.

5. Przedstawienie odmiennego punktu widzenia

Np.: Secondo me è un gran poeta. Non ti vedo come attore. E vero, ma... Secondo me questo sarà impossibile.

6. Przekazanie opinii osób trzecich

Np.: La mia mamma dice che devi andarci. Secondo il professore la nostra idea è poco originale.

III. ZNAJOMOŚĆ PRZEDMIOTU I STOPIEŃ PEWNOŚCI

1. Zapytanie o znajomość osoby, przedmiotu, faktu, tematu

Np.: Conosci bene quell'uomo? Che cosa sai su...? Che ne sai?

2. Potwierdzenie znajomości i nieznajomości osoby, przedmiotu, faktu, tematu

Np.: Ne sono sicuro. Lo conosco bene. Non ne ho idea. Non so niente. Non so che cos'è.

3. Wyrażenie

a) pewności lub niepewności; prośba o potwierdzenie

Np.: Sono sicuro. Non credo. E vero. Forse. Sei sicuro? E vero? E strano, no?

b) prawdopodobieństwa, przypuszczenia

Np.: Probabilmente verrà la settimana prossima. Se non ci riesco? Al tuo posto ci andrei subito. Non lo so ancora, ma penso di venire.

IV. UCZUCIA, ŻYCZENIA, PREFERENCJE

1. Zapytanie

a) o uczucia, upodobania, chęci, pragnienia

Np.: Lo ami? Ti sei innamorato? Ti piacciono i gelati? Hai voglia di fare un giro? Volete conoscerlo? Quali sono i vostri sogni?

b) o stan fizyczny i emocjonalny rozmówcy i osób trzecich

Np.: Stai bene? Come andate? Sei felice? Tutto va bene? Come sta Sua moglie?

2. Wyrażenie

a) uczuć, upodobań, chęci, pragnień

Np.: Adoro quel cantante. Paolo ti ama, si vede. Ci piace molto cantare. Voglio stare da solo. Non ho voglia di andarci. Sogno di fare il giro del mondo.

b) stanu fizycznego i emocjonalnego

Np.: Mi sento male. Ho sonno. Sono stanco. Ho fame/sete. Sono contento/felice/deluso. Ho mal di denti.

3. Prośba o wybaczenie i reakcja na taką prośbę

Np.: Scusami. Mi scusi. Mi dispiace molto. Non è successo niente. Non fa niente. Non importa. Non preoccuparti.

4. Wyrażenie

a) zainteresowania, zdziwienia, radości, żalu, rozczarowania, zmartwienia itp.

Np.: Davvero? Lo dici sul serio? Non scherzare! Ottimo! Che peccato! No, purtroppo. Mi dispiace.

b) braku zainteresowania, obojętności, znudzenia

Np.: Per me è uguale. Non ci posso far niente. Questo non mi interessa. Questo non mi fa ridere.

5. Dodanie otuchy, pocieszenie, uspokojenie

Np.: Non preoccuparti. Calmati. Dai, su, coraggio. Tutto andrà bene.

V. OBOWIĄZEK, PRYZWOLENIE, SUGESTIA, PROŚBA, ROZKAZ

1. Zapytanie o możliwość lub konieczność zrobienia czegoś; prośba o przyzwolenie

Np.: Professore, mi dà un consiglio? Posso chiederLe una cosa? Si può entrare? Mi presti il tuo computer?

2. Zezwolenie i negacja przyzwolenia

Np.: Certo. Eccolo. Fa come vuoi. No. Impossibile.

3. Udzielenie zezwolenia pod określonym warunkiem

Np.: Potete andare al cinema, ma prima dovette mangiare qualcosa.

4. Propozycja, suggestia

Np.: Vuoi un caffè? Fallo tu se vuoi. Ci vediamo stasera?

5. Akceptacja i odrzucenie

Np.: Grazie. Volentieri. Con piacere. Va bene, ma non in questo momento. Perché no? Purtroppo, mi dispiace, ma... Che cosa ti viene in mente (che cosa ti salta in testa)? Sei pazzo? Mai!

6. Prośba o zrobienie czegoś; polecenie, rada, zakaz; instrukcja, oficjalny komunikat

Np.: Ti prego, fallo per me, chiamalo adesso. Passami lo zucchero, per favore. Non mangiare tanti dolci. Non vale la pena di parlare con lui. Pensaci ancora. Non andarci. Lascia un messaggio dopo il segnale acustico. Scuotere prima dell'uso. Inserire la carta e digitare il PIN. Allacciare le cinture di sicurezza.

7. Prośba o przekazanie wiadomości lub polecenia

Np.: Dille che ho una buona notizia per loro. Digli di venire.

- 8. Zaoferowanie pomocy i prośba o pomoc; przyjęcie jej i odrzucenie**
Np.: Posso aiutare? Desidera? Aiutami ad aprire la finestra. Grazie. No, grazie. Non c'è bisogno.

VI. ZACHOWANIA SPOŁECZNE; INTERAKCJA

- 1. Sposoby zwracania się do rozmówcy**
Np.: Sentimi. Ascolta. Signore! Sì? Desidera? Dica!
- 2. Powitanie i pożegnanie; życzenia przy pożegnaniu**
Np.: Ciao! Come va? Buongiorno! A presto! Arrivederci! Ciao! Buona fortuna! Addio!
- 3. Przedstawianie się, reakcja na przedstawianie się, przedstawianie kogoś komuś, formy zwracania się do kogoś**
Np.: E la mia amica Anna. Le presento i miei genitori. Se permette, mi presento. Piacere. Piacere di conoscerLa. Sono Marek, ci diamo del tu?
- 4. Podziękowanie i reakcja na podziękowanie**
Np.: Grazie mille. E molto gentile. Non c'è di che. Non è niente.
- 5. Złożenie gratulacji i życzeń**
Np.: Tanti auguri! Congratulazioni! Buon Natale e Felice Anno Nuovo!
- 6. Zasygnalizowanie braku zrozumienia, prośba o powtórzenie, mówienie wolniej, głośniej itp.**
Np.: Non capisco. Cosa ha detto? Mi può ripetere? Mi dispiace, ma non ho capito quasi niente. Parla lentamente, per favore. Ti sento male, parla più forte.
- 7. Przeliterowanie i prośba o przeliterowanie (nazwiska, nazwy własnej itp.)**
Np.: Come si scrive *sandwich*, con vu doppia o v? Può ripetere lettera dopo lettera il suo cognome? Può scriverlo?
- 8. Pytanie o znaczenie wyrazu lub wyrażenia, prośba o jego wyjaśnienie**
Np.: Che cos'è un „pub”? Che cosa vuol dire "*stupide*"? Che significa PR? Come si dice in polacco "*ping-pong*"?

TEMATYKA TEKSTÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ZADAŃ EGZAMINACYJNYCH

1. Człowiek – np. dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, uczucia i emocje, zainteresowania
2. Dom – np. jego położenie, pomieszczenia i ich wyposażenie
3. Życie rodzinne i towarzyskie – np. członkowie rodziny, koledzy, przyjaciele, znajomi, czynności życia codziennego, formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości
4. Szkoła – np. przedmioty nauczania, życie szkoły
5. Praca – np. popularne zawody i czynności z nimi związane, miejsce pracy
6. Żywność – np. artykuły spożywcze, posiłki i ich przygotowywanie, lokale gastronomiczne
7. Zakupy i usługi – np. rodzaje sklepów, towary, sprzedawanie, kupowanie, reklama, korzystanie z usług, reklamacja
8. Podróżowanie i turystyka – np. wycieczki, zwiedzanie, środki transportu, informacja turystyczna, orientacja w terenie
9. Kultura – np. dziedziny kultury, twórcy i ich dzieła, uczestniczenie w kulturze
10. Środki masowego przekazu
11. Sport – np. dyscypliny sportu, obiekty i sprzęt sportowy, imprezy sportowe
12. Zdrowie – np. higieniczny tryb życia, samopoczucie, dolegliwości, choroby i ich leczenie
13. Nauka i technika – np. wynalazki, podstawowe urządzenia techniczne i korzystanie z nich
14. Świat przyrody – np. pogoda, rośliny, zwierzęta, krajobraz, ochrona środowiska naturalnego
15. Elementy wiedzy o świecie i krajach danego obszaru językowego

Przykładowe zadania egzaminacyjne

ODBIÓR TEKSTU SŁUCHANEGO

Standard I. Uczeń określa główną myśl tekstu.

Zapoznaj się z treścią zadania. Usłyszysz dwukrotnie nagranie składające się z trzech dialogów (1-3). Do każdego z dialogów dopasuj zdanie (A-D), podsumowujące jego treść. Jedno ze zdań nie pasuje do żadnego dialogu.

- A. Vuole fare benzina.
- B. Vuole comprare della frutta.
- C. Chiede la strada.
- D. Vogliono pranzare al ristorante.

1.	
2.	
3.	

TRANSKRYPCJA:

1.

- *Mi scusi. Potrebbe dirmi dove si trova via dei Fiori?*
- *Mi dispiace, non lo so. Sono straniero. Chieda al vigile.*
- *Buongiorno, dov'è via dei Fiori, per favore?*
- *E' semplice, signorina. Vada dritto fino ad una grande piazza, e dopo prenda la prima destra. Via dei Fiori sarà la seconda a sinistra.*

2.

- *Due mele, per favore.*
- *E' tutto? Non vuole nient'altro?*
- *Mi dia anche un chilo di albicocche.*
- *Ecco le mele e un chilo di albicocche. In tutto sono 5 euro.*
- *Grazie, arrivederci.*
- *Arrivederci.*

3.

- *Buona sera. Ha prenotato?*
- *No, purtroppo.*
- *Quanti siete?*
- *Siamo quattro, mia moglie, due figli ed io.*
- *Per il momento non c'è nessun posto libero, però fra dieci minuti avrò un tavolo per voi. Se volete potete aspettare al bar.*
- *Va bene, La ringrazio.*

Odp.: 1-C, 2-B, 3-D

Standard 2. Uczeń określa kontekst sytuacyjny.

Zapoznaj się z treścią zadania. Usłyszysz dwukrotnie nagranie składające się z czterech wypowiedzi (1-4). Do każdej z nich dopasuj miejsce przedstawione na obrazkach (A-E). Jedno z miejsc nie pasuje do żadnej wypowiedzi.

A

B

C

D

E

1.	
2.	
3.	
4.	

TRANSKRYPCJA:

1. Vorrei spedire un pacco di libri ad un amico in Polonia. Il pacco pesa due chili. Quanto pago?
2. Mi fa male la testa e non non posso respirare. Purtroppo non ho tempo di andare dal medico. Mi dia qualche medicinale, per favore.
3. Vorrei un chilo di patate, una melanzana e un chilo di fragole, per favore.
4. Cerco una biografia di Vivaldi. Vorrei fare un regalo ad una mia amica che adora quel compositore. Mi può consigliare qualcosa?

Odp.: 1-A, 2-C, 3-B, 4-E

Standard 3. Uczeń stwierdza, czy tekst zawiera określone informacje; wyszukuje lub selekcjonuje informacje.

Zapoznaj się z treścią zadania. Po dwukrotnym wysłuchaniu nagrania zaznacz w tabeli, które zdania są prawdziwe (VERO), a które fałszywe (FALSO).

		VERO	FALSO
1.	Ha trascorso due mesi negli Stati Uniti.		
2.	Faceva brutto tempo.		
3.	Ogni giorno andava in piscina.		
4.	Alcuni amici di famiglia sono venuti a Chicago.		

TRANSKRYPCJA:

L'anno scorso ho passato due mesi a Chicago, presso una famiglia americana. E' stato fantastico – c'era sempre qualcosa da fare. Faceva molto caldo, allora ogni giorno andavamo a fare il bagno al lago. Alla fine di agosto siamo andati a passare una settimana al nord, da amici di famiglia. Vorrei ritornarci ancora l'anno prossimo!

Odp.: 1-VERO, 2-FALSO, 3-FALSO, 4-FALSO

Zapoznaj się z treścią zadania. Po dwukrotnym wysłuchaniu dialogu wypełnij luki (1-4) w poniższych zdaniach tak, aby były zgodne z wysłuchanym nagraniem.

Il signor Mazzocchi vuole prenotare una camera al (1).....piano.
Desidera una camera per (2) persone con (3)
Il prezzo della camera è di (4)euro.

TRANSKRYPCJA:

- Buongiorno.
- Buongiorno signore. Desidera?
- Vorrei prenotare una camera per il prossimo fine settimana. Avete una camera al primo piano?
- Sì, ne abbiamo una al primo piano. La vorrebbe con bagno?
- Siamo in tre e ci piacerebbe una camera con doccia, per favore.
- Non c'è problema signore. Il Suo cognome per favore.
- Mazzocchi.
- Signor Mazzocchi. Perfetto.
- Grazie. Può dirmi qual è il prezzo della camera?
- 40 euro a notte.
- Grazie.

Odp.: 1. – primo, 2. – tre, 3. – doccia, 4 – 40 (quaranta)

ODBIÓR TEKSTU CZYTANEGO

Standard 1. Uczeń określa główną myśl tekstu.

Przeczytaj opowiadanie Pauli i zaznacz, które z poniższych zdań (A-C) podsumowuje jego treść.

Sabato mattina ho fatto una torta di mele. L'ho messa nel forno alle 10 e una mezz'ora dopo era già pronta. Ho portato questa torta a mia nonna che era malata da qualche giorno e non usciva di casa. La nonna era contenta e orgogliosa di me. Abbiamo passato insieme una bella giornata giocando a carte e guardando delle vecchie foto.

- A. Paola ha aiutato sua nonna a fare una torta di mele.
- B. Paola ha portato delle vecchie foto a sua nonna.
- C. Paola ha fatto visita a sua nonna.

Odp.: C

Standard 2. Uczeń określa główną myśl poszczególnych części tekstu.

Przeczytaj poniższy tekst, a następnie każdemu fragmentowi tekstu (1-3), przyporządkuj jeden tytuł (A-C).

1. Ho sempre voluto andare in Gran Bretagna. Ho cominciato a cercare lavoro in questo paese perché mi piace molto la lingua inglese e la parlo abbastanza bene. Volevo anche guadagnare un po' di soldi per comprare la mia prima macchina. Ed ecco, in aprile, ho trovato un annuncio in una rivista britannica. Cercavano una ragazza per occuparsi di due bambini.
2. Due mesi dopo sono andata a lavorare a Londra come baby-sitter. Non mi annoiavo mai perché c'era sempre qualcosa da fare. Potevo anche uscire da sola ogni sera. Il mio lavoro non era molto difficile. Mi occupavo di due ragazzi molto simpatici e gentili. Giocavamo insieme e andavamo a fare delle passeggiate nel parco.
3. Una domenica, ho comprato tre biglietti e siamo andati allo zoo. Per la prima volta ho visto molti animali selvaggi. Era vietato avvicinarsi agli animali, ma per fortuna avevo la mia macchina fotografica. Ho imparato molte cose sulla vita degli uccelli. Ho fatto molte foto ai pappagalli. E' stata una giornata magnifica per tutti.

1.

- A. Il mio primo viaggio in Inghilterra in macchina.
- B. Realizzato il sogno di un viaggio in Gran Bretagna.
- C. Scelta difficile: macchina o vacanze in Gran Bretagna?

2.

- A. Noia a Londra.
- B. Bambini difficili.
- C. Lavoro poco stressante.

3.

- A. Finalmente una domenica senza bambini!
- B. Macchine fotografiche vietate allo zoo.
- C. Domenica con gli animali.

Odp.: 1-B, 2-C, 3-C

Standard 4. Uczeń określa intencje nadawcy tekstu.

Przeczytaj tekst i zaznacz poprawną odpowiedź (A-C).

Milano, 14 maggio 2007

Cara Francesca,

Andremo a Parigi dal 15 luglio fino al 15 agosto. Avremo una casa dove possiamo ospitarti. Se vuoi, puoi venire in Francia ai primi di agosto e stare con noi qualche giorno. Aspettiamo la tua risposta.

Baci

Marco e Elena

Nella lettera c'è una

- A. descrizione
- B. spiegazione
- C. proposta

Odp.: C

Standard 5. Uczeń określa kontekst sytuacyjny.

Przeczytaj tekst. Zaznacz w tabeli, które zdania są prawdziwe (VERO), a które fałszywe (FALSO).

Dopo la scuola

Sono le cinque del pomeriggio. I ragazzi escono di scuola. Michele, sua sorella e suo fratello tornano a casa. Di tanto in tanto si fermano per parlare o guardare le vetrine dei negozi. Quando arrivano davanti alla casa del loro vicino, si mettono a correre perché hanno paura del suo cane che, quando li vede, abbaia molto forte.

		VERO	FALSO
1.	Questa storia comincia alle diciassette.		
2.	I ragazzi vanno a scuola.		
3.	Dopo le lezioni vanno a fare la spesa.		
4.	I ragazzi giocano con il cane del loro vicino di casa.		

Odp.: 1-VERO, 2-FALSO, 3-FALSO, 4-FALSO

Standard 6. Uczeń rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu.

Przeczytaj dialog, z którego usunięto trzy fragmenty. Dopasuj brakujące fragmenty, wybierając je spośród oznaczonych literami (A-D). Jeden fragment nie pasuje do żadnej luki w tekście.

Anna: Il vigile ha fischiato!

Paolo: Perché?

Anna: 1.

Paolo: E' impossibile. C'era il verde!

Anna:2. Ho guardato bene il semaforo, io. Non ti sei neanche fermato. Non mi ascolti mai!

Paolo: Basta! Calmati. Ecco il vigile.

Il vigile: Buonasera. Lei è un conducente pericoloso. Ha dimenticato di mettere la freccia per girare a sinistra.

Paolo: Chiedo scusa. Ma non c'era nessuno.

Il vigile: 3.

Paolo: Grazie. Cercherò di stare più attento. Arrivederci.

- A. Sei passato col rosso!
- B. Devi portare la macchina dal meccanico.
- C. Mi dispiace, caro.
- D. Anche se non c'è nessuno bisogna segnalare quando si svolta. Per oggi può andare.

Adattato da: L'italien pour tous, Presses Pocket, Paris 1983

Odp. : 1-A, 2-C, 3-D

Standard 6. Uczeń rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.

Przeczytaj podane zdania (a-d). Następnie ulóż je w takiej kolejności, aby powstał logiczny i spójny tekst i wybierz właściwą odpowiedź (A, B lub C).

- a) Dopo colazione esco di casa per andare a spasso con il mio cane.
- b) Mi alzo subito.
- c) Ogni sabato mi sveglio alle nove.
- d) Vado in cucina a fare colazione.

- A. b, a, d, c
- B. d, b, a, c
- C. c, b, d, a
- D. a, c, d, b

Odp.: C - c, b, d, a

REAGOWANIE JĘZYKOWE

Standard 1. Uczeń właściwie reaguje językowo w określonych kontekstach sytuacyjnych, a w szczególności w celu uzyskania, udzielenia, przekazania lub odmowy udzielenia informacji, rozpoczęcia, podtrzymania i zakończenia rozmowy.

Usłyszysz dwukrotnie cztery krótkie wypowiedzi. Do każdej z nich dobierz właściwą reakcję. Zaznacz literę A, B lub C.

1.
 - A. E' facile, guarda!
 - B. E' rosso, ti piace?
 - C. Non l'ho visto.
2.
 - A. Un gelato per favore.
 - B. Come no! Anzi lo adoro!
 - C. Buon appetito!
3.
 - A. A presto.
 - B. Ti chiami Paolo?
 - C. Va bene.
4.
 - A. Volentieri!
 - B. Ti ringrazio.
 - C. Di niente!

TRANSKRYPCJA:

1. *Come funziona questo?*
2. *Non ti piace il gelato?*
3. *Mi chiami stasera?*
4. *Grazie per il tuo aiuto.*

Odp.: 1-A, 2-B, 3-C, 4-C

**Do podanych pytań (1-5) dopasuj właściwą odpowiedź spośród podanych (A-F).
Jedna odpowiedź nie pasuje do żadnego pytania.**

1.	Parli italiano?	
2.	Giochi a tennis?	
3.	Lavora in Italia?	
4.	Vai alla stazione?	
5.	Andiamo al teatro?	

- A. Sì, vicino a Napoli.
- B. No, vado all'aeroporto.
- C. No, conosco solo l'inglese.
- D. No, a calcio.
- E. Sì, allo spettacolo delle 20.
- F. Sì, lavoro cinque ore al giorno.

Odp.: 1-C, 2- D, 3-A, 4-B, 5-E

Standard 2. Uczeń rozpoznaje i poprawnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji.

Odpowiedz na poniższe pytania, uzupełniając luki w zdaniach podanymi poniżej czasownikami. Jeden czasownik nie pasuje do żadnego zdania.

1. Quando venite da me?

- Oggi siamo già invitati, ma domani non c'è problema, tibene domani sera?

2. Prendi l'autobus per andare a scuola?

- Comunque non abito lontano e di solito ci vado a piedi.

3. Tuo fratello è sposato?

- No, non ancora, madi sposarsi quest'anno.

4. C'è un buon ristorante qui vicino?

- Ce ne.....due o tre ma molto cari.

A. dipende	B. pensa	C. va	D. sono	E. voglia
------------	----------	-------	---------	-----------

Odp.: 1-C, 2-A, 3-B, 4-D

Spośród trzech możliwych odpowiedzi (A-C), wybierz właściwą do danej sytuacji.

1. Pronto? Michele?

-No, sono Andrea. Michele torna fra cinque minuti. Puoi....., se vuoi.

- A. dimenticare
- B. richiamare
- C. pregare

2. Dove vai in vacanza quest'anno?

-Non so, non ci ho ancora pensato.

- A. più
- B. quando
- C. dove

3. Perché non vuoi andarci?

- Perché....., non ho dormito stanotte.

- A. ho sete
- B. sono pronto
- C. sono stanco

4. Buongiorno! Va tutto bene?

- A. Sì, ci va fra due giorni.
- B. Non c'è male grazie.
- C. L'ho fatto tutto da solo.

Odp.: 1-B, 2-C, 3-C, 4-B

Standard 3. Uczeń przetwarza treści tekstu przeczytanego w języku polskim lub treści przedstawione w materiale ikonograficznym i wyraża je w języku obcym.

Co powiesz w następujących sytuacjach? Wybierz jedną z trzech odpowiedzi (A-C).

1. **Chcesz się dowiedzieć, która jest godzina.**
 - A. Che tempo fa?
 - B. Che ora è?
 - C. E' un'ora?

2. **Powiedz, że nie lubisz warzyw.**
 - A. Non mangio frutta.
 - B. Non mi piace il gelato.
 - C. Non mi piace la verdura.

3. **Proponujesz koledze wspólne wyjście wieczorem.**
 - A. Ti invito al mio compleanno.
 - B. Vieni con me al cinema stasera?
 - C. Sei uscito stasera?

Odp.: 1-B, 2-C, 3-B

Przyjrzyj się ilustracji i odpowiedz po włosku, pełnymi zdaniami, na poniższe pytania.

www.trezzanow.it

1. **Chi vedi in questa foto?**
.....
2. **Che cosa fanno?**
.....
3. **Qual è il tuo sport preferito?**
.....

Przykładowe odpowiedzi:

1. In questa foto vedo tre ragazze.
2. Giocano a calcio.
3. Il mio sport preferito è il calcio.